

MĚLNICKO | Zpravodajství

Bývalá televizní hlasatelka Kamila Moučková vzpomínala ve Mšeně na sovětskou okupaci

Vpád vojsk Varšavské smlouvy do Československa Kamile Moučkové a její rodině změnil život.

JIŘÍ ŘÍHA

Mšeno – „Kokořinské údolí je pro mě srdeční záležitostí. Moc ráda se vracím i do ospalého městečka Mšeno,“ říkala v prostorách mšenského koupaliště Kamila Moučková.

Legendární televizní a rozhlasová hlasatelka, která jako první ohlásila z obrazovky Československé televize vpád vojsk Varšavské smlouvy na území Československa, tam vzpomínala právě na srpen 1968. Na období, které nejen jí, ale i mnoha dalším lidem změnilo život.

Kamile Moučkové bylo tehdy čtyřicet let a byla matkou tří dětí. „Jednadvačátého srpna v půl čtvrté ráno mě vzbudil drnčící telefon. Volali mi Jirka Dienstbier a Věrka Štovičková, v té době redaktori Československého rozhlasu, aby mi řekli, že na nás nalítávají Rusové a z letiště Ruzyně najíždějí tanky a obrněné

vozy. Vzbudila jsem syna Ondřeje a odvezla jsem ho do Střešovic. Pikantní na tom je, že jeho otec doktor Moučka, který byl šéflékařem Ústavu leteckého zdravotnictví, vůbec nevěděl, co se děje,“ vzpomínala Kamila Moučková, která cestou ze Střešovic do sídla televize spatřila jednu z prvních obětí sovětské okupace.

„Zastavila jsem u benzinové pumpy u bývalého ÚV KSČ. Na druhé straně ulice jsem viděla obrněné vozy a hlouček lidí, kteří stáli nad prvním mrtvým. Nedovedete si představit, co to se mnou, mámou tří dětí, udělalo,“ přiblížila své otřesné zážitky pamětnice.

Pak pokračovala do televize, kde začala občany informovat o aktuálním dění v hlavním městě.

„Nebyly to žádné televizní noviny, ale služba občanům. Naši reportéři se rozběhli do ulic a nosili mi na stůl zprávy o tom, co se kde děje, kde se stíhají. Informovala jsem lidi, kam nemají chodit, že se o těch věcech jedná na nejvyšší úrovni, aby se nevydávali v nebezpečí.“

VZPOMÍNKOVÝ večer moderoval místní evangelický farář Michal Šimek (na snímku). Foto: Josef Havel (3X)

Tak to pokračovalo až do půl jedenácté.“

Pak začalo jít do tuhého. Hlasatelka dostala signál od kameramana, aby se podívala na monitor. „V něm jsem viděla, že za mnou stojí dva sovětské vojáčky a míří mi samopaly pod lopatky. Nějaký důstojník na mě křičel, abych hned skončila. Věděla jsem ale, že jakmile opustím studio, už mě tam nepustí. Četla jsem dál, co mi přišlo pod ruku. Pak mě ale začali samopaly štoupat do žeber a vyvedli mě ze studia,“ líčila návštěvníkům mšenského

vzpomínkového večera Kamila Moučková, která se jen tak nevzdala.

Strach prý neměla. „Ne však proto, že bych byla tak statečná. Byla jsem neuvěřitelně rozzlobená, že si ti hajzlové dovolili přebrodit hranice našeho samostatného státu. Před dvěma lety jsem dostala cenu Arnošta Lustiga za statečnost, ale já jsem vůbec nebyla statečná,“ pokračovala první dáma Československé televize, která letos oslavila osmaosmdesáté narozeniny.

Po vyvedení z televizního studia Kamila Moučková vysílala ještě týden ilegálně z hloubětinské Tesly. „Byl to lepší bramborový sklep, kterému se říkalo atomový kryt. Byla jsem hermeticky uzavřená ve studiu, kde jsme byli zpocený jako dveře od chléva. Ale museli jsme vysílat.“

Po příchodu prezidenta Husáka na Hrad dostala Kamila Moučková hodinovou výpověď.

„Nastala moje jednadvačacetiletá anabáze. Milí Rusáci mi ukradli jednadvačacet let života,“ konstatovala bývalá hlasatelka, která pak nemohla sehnat žádnou po-

řádnou práci. „Nemysleli jsme si, že to může trvat tak dlouho, říkali jsme si, že to bude trvat tak rok. Nastaly deprese, problémy se zaměstnáním. Chvilí jsem dělala v kantýně, chvíli jsem myla schody v asi pěti barácích. Ale ani to mi nenechali, takže jsem pak deset let lepila igelitové pytlíky. Přitom jsem si zničila páteř, protože ty role vážily padesát kilo,“ řekla Kamila Moučková, kterou její těžkou životní situací pomáhal překonávat její tehdejší partner, herec Jiří Zahajský, který se shodou okolností narodil ve Mšeně.

Ačkoli to Kamila Moučková neměla v životě zrovna jednoduché, nezatrpkla. „Je mi osmaosmdesát, a když se za sebe podívám, mám za sebou čisto. Je to krásný pocit. Nikdy jsem nikomu vědomě neublížila, nikoho jsem nepodrazila, nikoho neudala,“ řekla na závěr jedna z neznámějších televizních hlasatelek.

V rámci vzpomínkového večera se v dobově laděných vstupech představili i mšenští divadelníci a písně Karla Kryla zahrála skupina Shoda okolností.

O VZPOMÍNKY na rok 1968 byl velký zájem.

DIVADELNÍCI přečetli Zvací dopis Brežněvovi.

Plukovník Zbyněk Čeřovský zažil okupaci na letišti

Protestoval proti okupaci, podepsal Chartu 77. Pak přišel o všechny majetek.

JIŘÍ ŘÍHA

Mšeno – Mezi odvážnými lidmi, kteří se snažili brojit proti sovětské okupaci Československa, byl i plukovník letectva Zbyněk Čeřovský. Své vzpomínky na srpen roku 1968 vylíčil návštěvníkům vzpomínkového večera na mšenském koupališti.

Okupaci zažil na letišti v Hradci Králové, kde tehdy sloužil. „Sověti obsadili kompletní síť našich letišť s velitelstvím frontové letecké armády, které bylo umístěné právě v Hradci Králové. Přilétli tam 21. srpna kolem půl šesté ráno z polského letiště Žagaň,“ vyprávěl Zbyněk Čeřovský, podle něhož byla pro okupanty nejdůležitější desátá letecká armáda. Ta velela celému uskupení československého vojenského letectva, které mělo k dispozici asi patnáct set bojových letadel.

Zbyněk Čeřovský, který byl tehdy zástupcem velitele letiště, přijel na velitelství kolem třetí hodiny ranní. S kolegy čekal, co se bude dít, protože informace o okupaci už měl. „Nechal jsem vypnout všechny radary a spojovací zařízení, takže Sověti přistávali úplně naslepo,“ připomněl plukovník Čeřovský.

Sovětská letka, která do Hradce dorazila, nebyla schopna dál nic podnikat. Navíc neměla palivo.

„Když nás obsazovali, přihodila se jim totiž nepříjemná věc. Jejich technický praporek, který letku zabezpečoval, se na letišti nedostal, protože se lidé na Trutnovsku lehli na mosty a vozy nemohly dál. Pluk, který přilétl na naše letiště, tak byl bez paliva, bez výzbroje i bez vody a jídla. Nebyl bojeschopný,“ vzpomínal plukovník Čeřovský, podle něhož piloti i velitelé leteckého, které v Hradci přistálo, letiště důkladně znali.

ZBYNĚK ČEŘOVSKÝ vzpomínal na přepadení letiště. Foto: Josef Havel

Už tři měsíce před okupací si ho totiž prověřili. „V kvě-

tnu u nás byli na spojenec-kém cvičení, v rámci něhož

si vyžádali mapy i systém velení a spojení. Upřesnili si dislokace letectva a věděli, jak jsou naše letiště vybavena.“

Zbyněk Čeřovský málem přišel o život, když se na letišti dostavily polské okupační jednotky, které se prý chovaly podobně jako gestapo za války.

„Poláci obsadili velitelská stanoviště a převezli nás k hangáru. Stáli jsme před ním s rukama za hlavou a oni na nás mířili samopaly. Asi po dvaceti minutách toho nechali.“

Za to, že se plukovník Čeřovský postavil proti okupaci a neposkytl okupantům vůbec žádnou technickou ani materiální podporu, byl z armády bez náhrady vyhozen.

Po několika letech věznění a po ztrátě majetku se musel i s rodinou vystěhovat do Spolkové republiky Německo. Nyní žije s manželkou Libuší v jejím rod-ném Mšeně.

ZLONČICE

Zraněného řidiče přepravil vrtulník

Pro řidiče osobního automobilu, který po pondělní šesté hodině ranní havaroval ve Zlončicích, letěl vrtulník pražských záchranářů. Zraněného muže ale nejdříve museli z auta vyprostit kralupští profesionální hasiči. Ti to nakonec zvládli i bez hydraulického vyprošťovacího zařízení. Po předání pacienta zdravotníkům u auta provedli protipožární opatření. (jir)

MŠENO

U studánky děti potkají loutky

Děti ze Mšena a okolí se už těší na Setkání s loutkami u Hlovecké studánky, které pro ně připravuje Okrašlovací spolek pro Mšeno a okolí na první zářijovou sobotu. U prastaré studánky se děti setkají například s vílou, chasníkem, vodníkem a žabkou. Nebude chybět ani tvořivá dílnička a malé občerstvení. Akce u studánky začíná v 10 hodin. (jir)

KRALUPY NAD VLTAVOU

Větev visela nad dětským hřištěm

Silná větev, která se ulomila ze stromu na kralupském sídlišti Cukrovar, zaměstnala tamní profesionální i dobrovolné hasiče. V desetimetrové výšce a hrozilo, že se zřítí na chodník nebo na blízké dětské hřiště. Hasiči prostor obehnali bezpečnostní páskou a větev rozřezali na menší části. Ty pak nechali pod stromem a o potřebě prověřit strom informovali kralupský odbor životního prostředí. (jir)

INZERCE

Poradna Deníku

Uvažují o koupi bytu. Vyplatí se mi americká hypotéka? A jak se liší od klasické hypotéky?

Americká hypotéka je úvěr, který je zajištěn nemovitostí. V porovnání s běžným hypotečním úvěrem se liší hlavně v tzv. účelovosti. Zatímco hypoteční úvěr můžete použít pouze za účelem řešení vlastních bytových potřeb, americkou hypotéku můžete použít na cokoli, účel bance dokládat nemusíte. Americká hypotéka má další drobné omezení, například vyšší sazbu (aktuálně 4-5 %), kratší dobu splatnosti (nejvýše 20-25 let) a maximální výši LTV, což znamená, že výše úvěru ku zástavní hodnotě nemovitosti činí 50 až 70 %.

Potřebujete poradit s financí? Obratete se na finančního odborníka, paní Ivu Horáčkovou

Kontakt:
Pražská 66/1
Brandýs nad Labem
tel.: 722 602 139
e-mail: iva.horackova@partners.cz

Při sdělení hesla „Deník“ obdržíte dárek.